

ŠKOLSKÝ ČASOPIS SKA EEB1

LETO 2026

BRUSKA

Nezabudnuteľné 4
dni v Londýne podľa
S2

Alternatívne
Investície

S. 17

Prečo ml (ne)chutla
školské obedy

S. 16

Zvláštny list

S. 23

+ tajníčka

Obsah

Berkendael oslavoval 10. výročie	3	Viac rozprávania, menej mobilov	19
Miznúci ornament	5	Prečo mi (ne)chutia školské obedy	20
Beseda s pani Evou Umlauf	6	Alternatívne investície	21
Úspech malých umelcov	6	Ako si vyrobiť potápača	23
Vhlavnej úlohe: FANTÁZIA P5	7	Horkýže Slíže: Kapela, ktorá spája punk,	24
Básne medzi triedami	9	humor a čistý chaos dokopy	
TIME PROJECT praje zelenej	9	SKA tipuje - Slovensko na MS v hokeji 2026	25
Kým sa zorientuješ, potrebuješ orientáciu	10	Jedinečný svet	26
Nezabudnuteľné 4 dni v Londýne podľa S2	11	Zvláštny list	27
Ako Erasmus+ navštívil Platóna & co.	14	Naša škola v Berkendael	28
POZDRAVY ZO SLOVENSKA	15	Tajomná pyramída	29
Keď je zle, neplač, môže byť aj horšie	16	Tajnička	31
Návšteva z Luxemburgu	18		

Redakcia

BRUSKA, školský časopis SKA
Európskej školy Brusel I,
Uccle
1. číslo, leto 2026

Autori:
Žiaci P1, P2, P3,
Žiaci Primary 5:
Jakub Bobiš, Deana Bekir
Lia Cibulková, Maxim Štroncer
Teodor Longauer, Helena
Takač, Gabrielle Lysinová,
Isabela Longauer, Tamara
Vincze, Sixtus Krah, Julia
Wilhelm, Matúš Drotár

Žiaci Secondary:

Grétka Babiaková, Maxim
Babják, Robin Belák, Rastislav
Bielik, Sára Bieliková, Adam
Biernat, Eleonora Giovanni Di
Bezzi, Riccardo Giovanni Di
Bezzi, Alexander Ďuriak, Ela
Fábryová (autorka loga),
Lilianne Jafyan, Lukáš Kukliš,
Dominik Matula, Ondrej Matko,
Samuel Rakús, Hanka
Ridzoňová, Viktor Šamalik

Grafickí editori:

Maxim Babják, Martin Bielik,
Adam Biernat, Samuel Bobiš,
Riccardo Giovanni Di Bezzi,
Samuel Rakús.

**Koordinácia redakcie
a jazyková úprava:**

Beata Pecková

Editoriál

Milí čitatelia,
otvorili ste si prvé číslo
školského časopisu slovenskej
sekcie Európskej školy v Bruseli
I s názvom BRUSKA. Názov
vytvorili naši žiaci a okrem toho,
že je to celkom obyčajná
skratka zo slov Brusel a SKA,
chce byť aj pomenovaním
húževnatosti, dravosti a
vybrúsenosti našich mladých
žurnalistov.

Jeho vznik nebol jednoduchý.
Rodil sa postupne, žiaci na jeho
dnešnej podobe pracovali
niekoľko mesiacov popri
mnohých školských aj
súkromných povinnostiach. O
to väčšiu radosť máme, že sa
nám podarilo vytvoriť niečo, čo,
veríme, bude mať svoje miesto
v živote slovenskej sekcie
Európskej školy i širšej
komunity v Bruseli.

Na jeho tvorbe sa podieľali žiaci
Secondary cyklu z Uccly, ku
ktorým sa pridali aj deti z
Maternelle a Primary v

Berkendaeli. Hoci sa počas
školského roka nestretávame
často, práve tento časopis sa
stal jedným z priestorov, kde
sme sa mohli symbolicky spojiť.
Každý príspevok, fotografia či
grafický návrh je jedinečný a
každý autor môže byť na svoju
prácu hrdý. Veríme, že radosť
budú mať aj rodičia, starí
rodičia či blízki, ktorí v časopise
uvidia tvorivosť a úsilie svojich
detí.

Medzi dôležité ciele časopisu
BRUSKA patrí podpora
talentov, kreativity, kritického
myslenia a spolupráce medzi
žiakmi rôznych ročníkov.
Chceme ním posilňovať vzťah
žakov k slovenskému jazyku a
kultúre, dokumentovať život
slovenskej sekcie, rozvíjať
mediálnu gramotnosť žakov či
budovať pocit komunity medzi
žiakmi, rodičmi a učiteľmi.

Práca na časopise bola
dobrovoľná, o to viac je
chvályhodné, že sa do jeho
tvorby zapojilo veľké množstvo
žakov. Dobrovoľníctvo je

hodnotou, ktorú si svet
dospelých veľmi cení. Žiaci sa
vďaka nemu učia
zodpovednosti, spolupráci,
vytrvalosti aj tomu, že svojím
časom a kreativitou môžu
obohatiť celú komunitu. Sú to
skúsenosti, ktorými sa môžu
prezentovať aj po skončení
školy.

Celej komunite žakov a
učiteľov, Tatiane
Galambošovej, Ingrid
Beňačkovej, Danke Vojčíkovej,
Zuzane Stanovej, Marcela
Gomolovej a Marekovi
Vastuškovi patrí veľké uznanie.
Špeciálne poďakovanie patrí
našej externej koordinátorky
grafiky, Rebece Tomagovej,
slovenskej študentke dizajnu na
STU. Bez jej ochoty, trpezlivosti
a citu pre grafické spracovanie
by časopis len veľmi ťažko
získal svoju dnešnú podobu.

Prajeme Vám príjemné čítanie.

BEATA PECKOVÁ

Berkendael oslavoval 10. výročie

KVETKY - DETI

Nas hie, Margareta, šelky rýbky
byl vypravený najlepší kvetky. Každý
kvetka bol krásny. Tieto kvetky
boli prvé, ktoré boli prvé na školu
prvé kvetky.

Imker P2

REKORD

Desiatky sme guinessový
rekorďer v správičkách. Mala
trojka mliečnej kúsky mlieka
to bolo prvý raz, keď vtedy, že
keď desiatkoma bolo kúsok
ich mali 43 kúsok do školy
ako celá chodila na poschodi
6.1. Vtedy ich bolo 3,000
kusov.

Leonard P2

OSLAVA

Je 10. výročie škola.
Táto oslava sa konala veľmi
dobro a bolo to veľmi krásne.

TEO P2

10.

Desiatka je číslo, ktoré sa používa
všetky dni. Je to číslo, ktoré sa
používa v každom prípade.
Je to číslo, ktoré sa používa
všetky dni. Je to číslo, ktoré
sa používa v každom prípade.

Číslo P2

KARIKATÚRA

Karikatúra bola smiešna, ale
keď sa nahľadíš. Bola to náhoda.
Dali sme náhoda našim rodičom.
Boli tam napísané naše mená
samohlások.

Atmosfera

Atmosfera bola super!
Prvé, čo bolo super.

Prvé, čo bolo super, bolo, že
sme sa mohli hľadať.

PAKCO P2

Jedli

Je 10. výročie škola. Jedli
2. obrovská obľahať na kúsku škola,
vtedy, keď škola. Jedli škola
škola obľahať 10. výročie škola
bol jeden škola. Jedli škola
škola obľahať 10. výročie škola
škola obľahať 10. výročie škola

Eliska P2

CU KROVÁ VATA

Na oslavu 10. výročia bol veľmi
dôležitý, keď na škola. Jedli
škola, keď na škola. Jedli
škola, keď na škola. Jedli
škola, keď na škola. Jedli
škola, keď na škola. Jedli

MARTIN P2

SLOVENSKÝ STÁNOK

Mali sme slovenský štánek. Boli tam
slovenské, mali škola, a aj
jednoduché. Na škola si
malo škola škola škola škola
škola škola škola škola škola
škola škola škola škola škola
škola škola škola škola škola

Zuzka P2

TANCOVAMIE

25.4.2026 bola oslava 10. výročia.
Bola to škola škola škola škola
škola škola škola škola škola
škola škola škola škola škola
škola škola škola škola škola
škola škola škola škola škola

DOMKA P2

ZÁBAVA

Na škola škola škola škola škola
škola škola škola škola škola
škola škola škola škola škola
škola škola škola škola škola
škola škola škola škola škola
škola škola škola škola škola

KVETINKY

Takže, keď škola škola škola škola
škola škola škola škola škola
škola škola škola škola škola
škola škola škola škola škola
škola škola škola škola škola
škola škola škola škola škola

Emilka P2

Miznúci ornament

SÁRA BIELIKOVÁ

Dňa 6. decembra 2025 sa žiaci S5, S6 a S7 zúčastnili zaujímavej prednášky k výstave s názvom Miznúci ornament. Výstava sa konala na Veľvyslanectve Slovenskej republiky v Bruseli a ponúkla nám pohľad na vývoj dekoratívneho umenia a jeho postupné vytrácanie sa v modernom dizajne.

Podujatie prebiehalo v sprievode zástupcu veľvyslanca Andreja Michalca a kurátorky výstavy Márie Klaučovej, ktorí nám poskytli bližší pohľad na jednotlivé exponáty a ich význam.

Počas prednášky sme sa dozvedeli viac o umeleckých štýloch, ako sú art nouveau a art deco, a o tom, ako ovplyvnili architektúru, či každodenné predmety.

Celá návšteva bola pre nás poučná a inšpiratívna, keďže sme mali možnosť vidieť umenie v trochu inom kontexte, než na aký sme zvyknutí v škole. Zároveň to bola príležitosť lepšie spoznať kultúrne dedičstvo a jeho význam v súčasnosti.

Beseda s pani Evou Umlauf

SÁRA BIELIKOVÁ

Dňa 9. februára 2026 sa v priestoroch našej školskej knižnice uskutočnila online beseda s pamätníčkou holokaustu a spisovateľkou Evou Umlauf. Beseda bola prenášaná z Európskej školy v Mníchove pre žiakov slovenských sekcií ostatných Európskych škôl.

Aj napriek tomu, že išlo o online hovor, atmosféra bola veľmi príjemná a diskusia zaujímavá. Hlavnou témou besedy bola kniha Číslo na tvojom predlaktí je modré ako tvoje oči. Autorka v nej opisuje svoje vlastné detstvo, ktoré bolo poznačené udalosťami holokaustu. Ako malé dieťa sa totiž dostala do koncentračného tábora, čo je skúsenosť, ktorú si nesie celý

život. Práve preto sa rozhodla napísať knihu a podeliť sa o svoj príbeh s ostatnými. Počas besedy mali žiaci možnosť pýtať sa rôzne otázky, na ktoré autorka otvorene odpovedala. Rozprávala nielen o svojej knihe, ale aj o svojich spomienkach a pocitoch. Vďaka tomu sme sa o tejto téme dozvedeli viac a hlavne z jej osobného pohľadu, čo bolo oveľa silnejšie než len čítanie z učebnice.

EVA UMLAUF -WIENER VORLESUNGEN

Beseda bola pre nás veľmi zaujímavá a zároveň poučná. Pomohla nám lepšie pochopiť históriu a uvedomiť si, aké dôležité je pamätať si minulosť, aby sa podobné veci už nikdy nezopakovali.

Úspech malých umelcov

TATIANA GALAMBOŠOVÁ

Materská škola v Berkendael bola už po tretí rok za sebou ocenená v medzinárodnej súťaži Slovenské rozprávky z celého sveta, ktorú vyhlasuje Ministerstvo školstva SR v spolupráci so slovenským veľvyslanectvom v Užhorode.

Zapojiť sa do nej môžu slovenské deti žijúce v zahraničí prostredníctvom svojich škôl. Hlavným ocenením pre víťazov je kniha so všetkými ocenenými príbehmi a ilustráciami za daný rok. V kategórii skupinových prác bola ocenená ilustrácia

Jeseň (na fotke Miuška Beláková) a strieborné ocenenie v kategórii materských škôl získala Marcelka Sysáková za svoj obrázok Čarovné ceruzky. Oba obrázky sú publikované v knihe a zostanú spomienkou na celý život. Gratulujeme!

<i>čikl</i> čikla <i>čikla</i> <i>čikla</i> <i>čikla</i> <i>čikla</i> <i>čikla</i> v trave <i>čikla</i> <i>čikla</i> <i>čikla</i>	<i>čikla</i> <i>čikla</i> <i>čikla</i> čikla <i>čikla</i> <i>čikla</i> <i>čikla</i> <i>čikla</i> <i>čikla</i>
<i>čikla</i> <i>čikla</i> <i>čikla</i> v nemocnici <i>čikla</i> <i>čikla</i> <i>čikla</i> <i>čikla</i> <i>čikla</i>	<i>čikla</i> <i>čikla</i> <i>čikla</i> čikla <i>čikla</i> <i>čikla</i> <i>čikla</i> <i>čikla</i> <i>čikla</i>
TEO <i>čikla</i> <i>čikla</i> <i>čikla</i> modrý <i>čikla</i> <i>čikla</i> <i>čikla</i> <i>čikla</i> <i>čikla</i> so žloutkou <i>čikla</i> <i>čikla</i> <i>čikla</i> so žlutou	<i>čikla</i> <i>čikla</i> <i>čikla</i> <i>čikla</i> <i>čikla</i> <i>čikla</i> HE <i>čikla</i> <i>čikla</i> <i>čikla</i>
<i>čikla</i> <i>čikla</i> <i>čikla</i> <i>čikla</i> <i>čikla</i> <i>čikla</i> v skříni <i>čikla</i> <i>čikla</i> <i>čikla</i> skříni <i>čikla</i> <i>čikla</i> <i>čikla</i> <i>čikla</i> <i>čikla</i>	<i>čikla</i> <i>čikla</i> <i>čikla</i> <i>čikla</i> <i>čikla</i> <i>čikla</i> skříni <i>čikla</i> <i>čikla</i> <i>čikla</i> <i>čikla</i> <i>čikla</i>
<i>čikla</i> <i>čikla</i> <i>čikla</i> <i>čikla</i> <i>čikla</i> <i>čikla</i> <i>čikla</i> <i>čikla</i> <i>čikla</i> <i>čikla</i> <i>čikla</i> <i>čikla</i> <i>čikla</i> <i>čikla</i> <i>čikla</i>	<i>čikla</i> <i>čikla</i> <i>čikla</i> <i>čikla</i> <i>čikla</i> <i>čikla</i> <i>čikla</i> <i>čikla</i> <i>čikla</i> <i>čikla</i> <i>čikla</i> <i>čikla</i> <i>čikla</i> <i>čikla</i> <i>čikla</i>

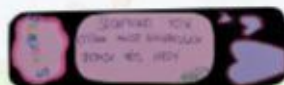
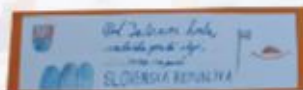
Básne medzi triedami

SÁRA BIELIKOVÁ

Kto iný, než multilíngválni žiaci a kde inde, než na Európskych školách je viac ako vhodné sláviť Európsky deň jazykov! A tak si nielen žiaci slovenskej sekcie v EEB1 pripomenuli tento pamätný deň kreatívnou aktivitou – vyrábali vlastné záložky do kníh.

Každá záložka obsahovala krátku báseň v štýle haiku, ktorá bola venovaná Slovensku. Objavovali sa v nich motívy prírody, hôr, tradícií či bežného

života, a každý žiak do nej vložil aj niečo zo seba. Táto aktivita bola nielen zábavná, ale aj inšpiratívna. Mohli sme sa zamyslieť nad tým, čo pre nás Slovensko znamená, a skúsiť to vyjadriť len v pár slovách. Zároveň sme si precvičili kreativitu a ukázali, že aj krátky text môže mať silnú myšlienku.

Európsky deň jazykov je na našej škole dôležitý najmä preto, že sme všetci z rôznych krajín a hovoríme rôznymi jazykmi. Práve vďaka tomu sa môžeme navzájom veľa naučiť a lepšie si porozumieť. Záložky sú spolu s ostatnými hrdou vystavené na chodbe budovy Platon, aby nám pripomínali, aké je dôležité vážiť si svoj jazyk, ale zároveň byť otvorený aj tým ostatným.

TIME PROJECT praje zelenej

DOMINIK MATULA, SAMUEL RAKÚS

Time Project je medzinárodný, viacjazyčný, komunikačný projekt. Jeho úlohou je ponúknuť študentom základných a stredných škôl spojenie s rovesníkmi z iných krajín za pomoci rôznych interaktívnych aktivít. Medzi tieto aktivity patria: Model United Nations, Debaty v podobe „House of Commons“, ale aj video konferencie typu „show and share“.

Naši študenti Dominik Matula a Samuel Rakús sa tento rok tohto projektu zúčastnili, Dominik dokonca už druhýkrát.

Po prvýkrát už v novembri 2024, keď prezentoval na tému Umelá inteligencia vo vzdelávaní. V novembri 2025 predstavil tému Zodpovedná konzumpcia a produkcia so zameraním na projekt Európskej únie SDG12 (Sustainable Development twelve) a Earth overshoot day.

SDG 12 je jedným zo 17-tich projektov ktoré nám majú zaručiť zelenú budúcnosť a to za pomoci implementácie zákonov o znižovaní generácie odpadu a prechodu na circular economy. Earth overshoot day je deň keď určitá krajina alebo

oblasť skonzumuje viac prírodných zdrojov ako je planéta zem schopná za rok vyprodukovať pre danú krajinu alebo oblasť.

Úlohou Samuela v Time Project bolo spolu so spolužiakom vytvoriť prezentáciu na tému Udržateľné mestá, so zameraním na mestá v Belgicku. Túto prezentáciu predstavili študentom z Poľska, Indie a Kanady. Po prezentácii nasledovala diskusia, v ktorej si navzájom porovnali rôzne riešenia udržateľných miest, ktoré sú implementované v Belgicku s riešeniami aplikovanými v ich krajinách.

Kým sa zorientuješ, potrebuješ orientáciu

SÁRA BIELIKOVÁ

Neoddeliteľnou súčasťou Európskych škôl je tzv. orientácia (orientation), je to proces, počas ktorého žiaci spoznávajú svoje študijné možnosti a vyberajú si predmety vhodné pre ich ďalšie štúdium. Výbornú pomoc pri výbere ďalšieho štúdia môžu poskytnúť napríklad skúsenosti vysokoškolských študentov. Aj preto slovenských študentov na našej škole poctili svojou návštevou študentky z európskych univerzít.

Dňa 22. 10. 2025 sa žiaci tried S6 a S7 zúčastnili orientácie o štúdiu v Holandsku. Stretnutie prebehlo so študentkou Timeou Vojčíkovou, ktorá tam momentálne študuje. Počas orientácie sme mali možnosť dozvedieť sa viac o štúdiu v zahraničí priamo z pohľadu študenta. Timea nám porozprávala o tom, ako prebieha prihlasovanie na školy, aké je samotné štúdium, ale aj

o bežnom živote v Holandsku. Podelila sa o svoje skúsenosti a ochotne odpovedala na rôzne otázky, ktoré nás zaujímali – napríklad o ubytovaní, financiách či voľnom čase

Timea Vojčíková uprostred študentov S6 a S7

10. 2. 2026 navštívili našu školu stážistky Andrea Schullerová a Adéla Řeháková, ktoré študujú na univerzite v Zlíne v Českej republike. Pre žiakov S6 a S7 si pripravili prezentáciu, v ktorej nám priblížili, aké je to študovať v Česku a na Slovensku. Rozprávali nám o svojich vlastných skúsenostiach zo školy, o tom, ako prebieha prijímacie konanie, aké sú možnosti štúdia a ako vyzerať študentský život. Vďaka tomu sme si vedeli lepšie predstaviť, čo nás po strednej škole môže čakať.

Tieto návštevy boli pre nás veľmi užitočné, pretože nám pomohli zamyslieť sa nad našou budúcnosťou a výberom vysokej školy a získali sme reálnejšiu predstavu o tom, čo nás môže čakať v ďalšom štúdiu.

stážistky Andrea Schullerová a Adéla Řeháková

Nezabudnuteľné 4 dni v Londýne podľa S2

LILI JAFYAN

Bola to hlavná téma našich rozhovorov mesiace predtým, nik nehovoril o ničom inom, a keď ten deň konečne nastal, naše nadšenie vystrelilo do nebies, aj keď sme museli byť na Gare du Midi už o 6.20 ráno.

DEŇ PRVÝ

V pondelkové ráno to vyzeralo trochu surrealisticky, ale keď sme prešli všetkými tými kontrolami a niekoľkými otravnými problémami – napríklad zabudnutý kufor či pas na bezpečnostnej kontrole – začali sme si uvedomovať, že naozaj cestujeme! Keď sme však nastúpili do Eurostaru, všetci sa trochu upokojili, no nie nadiho. Išli sme predsa na školský výlet – musíme sa zabávať a tešiť sa, že konečne nie sme v škole! A bola to zábava naozaj už od začiatku: jedni spali, skupina dievčat sa hrala s kopou podivuhodných bábik a iní hrali karty či podobné hry. Jeden chlapec sa dokonca navliekol do kostýmu banána a všetci sa na ňom smiali, až kým mu ho učiteľka neskonfiškovala. Keď sme konečne dorazili do Londýna a prestúpili do autobusu, ktorý nás viedol do Natural History Museum, boli sme nadšení aj z úplne obyčajných drobností – napríklad z dverí na budovách.

Ale keďže sú to dvere v Londýne, sú vraj „špeciálne“. Nikomu sa veľmi nechcelo ísť do múzea, lebo bolo extrémne horúco, a nikto z nás na to nebol pripravený. No vyriešili sme to po svojom – väčšina si niekde v múzeu sadla do kúta a rozprávala sa. Aj keď tam bolo veľa kostí a iných zaujímavých vecí, boli sme už unavení... a pritom deň sa ešte len začal! Minúty po tom nás čakala prehliadka pamiatok. Autobusom sme sa dostali k Buckingham Palace, kde sme čakali na sprievodcov. Videli sme najväčšie pýchy Londýna, napríklad populárny Big Ben! Po prehliadke nás čakala cesta na ubytovanie. Trvalo skoro tri hodiny, kým sme sa dostali do PGL campu, ale nikomu to veľmi neprekážalo, lebo sa všetci vedeli zabaviť, napríklad spievaním. V autobuse bolo počuť poľské aj slovenské pesničky. Keď sme konečne prišli, zistili sme, že nám ešte nepripravili izby! Museli sme čakať asi 30 minút na chodbe. Všetkých to dosť šťvalo. No keď sme ich konečne dostali, boli sme spokojní, izby boli pekné a

pohodlné – bol to taký hotel uprostred ničoho. Ako večernú aktivitu sme mali Silent Disco. Bolo to hrozné. Nikto tam nechcel byť, niektorí potajme odišli a ostatní len stáli a nič nerobili. Zábavu sme si urobili neskôr po svojom na izbách. Uvoľnení a šťastní sme sa do polnoci rozprávali a smiali, a tak sa skončil náš prvý deň v Londýne.

DEŇ DRUHÝ

Na druhý deň ráno sme museli vstávať dosť skoro na raňajky. Boli to klasické anglické raňajky (hash browns, beans, bacon, sausage) a väčšine to vôbec nechutilo. Rozdelili sme sa do dvoch skupín: jedna bola Poliáci a Slováci a druhá Lotyši a Poliáci. Počasie sa v tento deň vôbec neusmievalo, a keď sme museli hrať Laser Tag vonku, nikomu sa nechcelo. Ale všetci boli veľmi súťaživí, takže prvé kolo sa hralo dobre, potom už veľmi nie. Vonku sme mali ešte ďalšie aktivity, ako napríklad Aeroball – boli sme na trampolíne a museli sme trafiť loptu do basketbalového koša.

Buggy Building – museli sme postaviť „auto“ z obrovských drevených tyčí a nakoniec sme s chalanmi zo slovenskej sekcie pretekali, aby sme zistili, ktoré auto je rýchlejšie! Nebolo to najférovejšie, ale všetci sa smiali a užívali si to.

A potom Disco Ball – bolo potrebné len trafiť frisbee do košíka. Názory na aktivity, ktoré sme robili v ten deň, boli rôzne, ale väčšina z nás sa zhodla, že Aeroball bol najlepší. Aj počasie počas neho sa konečne zlepšilo, a to bol veľký bonus. Ako večernú aktivitu sme mali Passport Around the World, bolo to zábavnejšie, než to znie! Dostali sme mapu a museli sme nájsť vlajky rôznych krajín. Niektorí dostali zlé mapy, takže sa potom stratili, lebo celý ten kampus je obrovitánsky!!! Večer bola ako vždy zábava a každý sa bavil až do neskorých hodín, kým nás učitelia neprinútili ísť spať. Ale aj tak bolo ešte diho počuť ľudí a výbuchy smiechu.

DEŇ TRETÍ

Tentoraz sme sa museli zobudiť ešte skôr. Chápem, že niektorí sú ranné vtáčatá, ale väčšina určite nie je! Čakala nás dlhá cesta v autobuse, ktorá bola rovnako vtipná a zábavná ako tie predchádzajúce. A túto jazdu nepokazili ani malé hádky o miesta, nakoniec sa všetci nejako dohodli. Harry Potter štúdiá boli obrovitánske a všetci sa náramne tešili, že tam sú a idú objaviť „čary“ tvorcov filmov o Harrym Potterovi! Vo vnútri bol v „životnej“ filmovej veľkosti drak, ktorý sa týčil nad hlavami ľudí. Dalo sa tam ochutnať aj jedinečné jedlo z Harryho Pottera, napríklad Butterbeer (nealkoholické).

Všetky miesta z filmu tam naozaj boli. Je neuvěřitelné, čo všetko tam natáčali, a my sme zrazu stáli presne tam, kde herci. Jeden z najpopulárnejších filmov na svete a my sme si dokonca mohli vyskúšať metlobal – na naozajstnej metle! Nepoviem vám všetko, čo sme tam videli, aby ste si to mohli ísť pozrieť sami na vlastné oči. Odporúčam to každému a dúfam, že so mnou súhlasia aj ostatní žiaci z Európskej školy, ktorí tam boli! Aj tí, ktorí nemali radi Harryho Pottera, museli uznať, že to bolo super, aj keď si to nechceli pripustiť. Niektorí žiaci nemali z rôznych dôvodov radi Harryho Pottera a želali si ísť radšej do Scooby-Doo múzea. Dúfam, že tento výlet im zmenil názor! Na konci dňa sme išli nakupovať suveníry, lebo vraj „bez darčeka sa domov nevracia“. Po neuvěřiteľnej návšteve sme si stihli pozrieť aj malý kostolík v tejto prímestskej štvrti.

Večerná aktivita bola film – Indiana Jones. Uznávam, film mohol byť dobrý, ale skoro nikto ho nepozeral. Keď si s kamarátmi, radšej sa bavíš, vtipkujes o veciach vo filme a riešiš všetko možné okolo. No keďže bolo povinné zostať aspoň do polovice filmu, vyrušovali sme. A keď sme už konečne mohli odísť, všetci sa rozbehli preč. Zostalo tam asi len päť ľudí. No posledný večer sme si chceli naozaj užít. Zajtra nás čaká náš posledný deň!

DEŇ ŠTVRTÝ

Ako vždy sme sa MUSELI zobudiť extrémne skoro, dostali sme aj balený obed, ktorý, nebudem klamať, si viem uvariť lepšie. Pred odchodom bolo klasicky potrebné upratať izby a nanešťastie si aj zbalili veci, aby sme sa mohli pobrať domov. Nikomu sa nechcelo, všetci sa hnevali, že sme tam boli ani nie 4 celé dni! Všetci smútili, lebo to bola obrovská zábava, super výlet, aj keď sme veľa krát hovorili, že niektoré veci boli nuda. Našťastie, z Londýna sme tak skoro neodchádzali, po raňajkách sme hneď vyrazili do British Museum, kde sme sa stretli s našimi zhovorčivými sprievodcami z pondelkovej prehliadky Londýna. Naša sprievodkyňa nás previedla oddeleniami zaoberajúcimi sa starovekými civilizáciami.

Videli sme na vlastné oči to, čo sme sa učili na hodinách Human Science, napríklad šperky či zbrane aj sochy, a dokonca slávnu Rosettskú dosku. Niektorí zistili, že alarmy fungujú, snažiac sa dotknúť vystavených objektov. Múzeum bolo veľmi zaujímavé a bolo v ňom plno vecí z minulosti. Ale bolo vidno, že veľa detí sa ohromne nudí a nechce sa im tam byť.

Poslednou našou aktivitou bolo šopingovanie v Covent Garden, kde bolo extrémne veľa obchodov. Väčšina žiakov tam určite minula posledné svoje peniaze. Vo štvrtok bolo slnečno a teplo, perfektné počasie na rozlúčku s Londýnom. A my sme odchádzali plní úžasných dojemov.

Ako Erasmus+ navštívil Platóna & Co.

RASTISLAV BIELIK

Začiatkom marca k nám dorazila na celý týždeň mimoriadna návšteva zo Slovenska. Prišli k nám žiaci zo ZŠ Mlynská v Senci cez projekt Erasmus+ a celý týždeň s nami chodili na hodiny do Platóna či Aristotela, Da Vinciho či Michelangela.

Samozrejme, boli sme na nich zvedaví – predsa len, noví spolužiaci. Každý z nás mal „dostať“ dvoch Slovákov, takže keď prišli, všetci sme si ich nenápadne obzerali, akoby sme si vyberali hráčov do futbalového tímu. Skúmanie prerušil až pán učiteľ Vastuško, ktorý nás začal rozdeľovať skôr, než sme stihli vymyslieť nejaký plán.

Naša prvá pondelková spoločná aktivita bola prehliadka školy. A poviem vám – ešte nikto z nich nevidel takú obrovskú školu. Niektorí vyzerali, akoby sa báli, že sa v nej stratia a už nikdy nenájdu východ. Potom sa začalo vyučovanie a oni sa učili s nami. Boli na všetkých našich hodinách až do obeda. Zrazu sme mali plnú triedu a ja som sa cítil ako na starej škole v Senci – konečne nás bolo veľa a celá trieda zrazu žila.

V stredu boli s nami celý deň a dokonca s nami aj obedovali. Tvrdili, že im naše obedy chutia – čo nás teda fakt prekvapilo, ale potešilo. Popoludní išli do Technopolisu a niektorí z nás išli s nimi. Bola to super zábava, všetci si to užili, ako aj štvrtkový výlet.

V piatok s nami boli len prvé dve hodiny, pretože nás čakala rozlúčková oslava. Povedali nám niečo o ich škole, my sme im dali darčeky a potom sa museli ponáhľať, aby stihli lietadlo.

Myslím si, že táto návšteva sa páčila úplne každému. Bol to týždeň plný nových zážitkov. A úprimne – veľmi radi by sme si to zopakovali.

POZDRAVY ZO SLOVENSKA

Žiaci aj celý kolektív školy v Bruseli boli skvelí. Veľa nám o škole porozprávali a cítil som sa medzi nimi dobre. Obеды boli celkom chutné, aj keď musím priznať, že slovenské mi chutia o niečo viac.

Menej sa mi páčilo časté premiestňovanie medzi budovami, ale aspoň sme tak videli viac tried a priestorov. Nepáčili sa mi ani toalety a to, že na chodbách bolo často veľa ľudí. Napriek tomu mám zo školy veľmi dobré dojmy a určite si na ňu budem dlho spomínať.

Ďakujem za krásnu skúsenosť.

Adrián Hutník, 7.E, ZŠ Mlynská 50, Senec

Najviac sa mi páčila práve slovenská sekcia, pretože som sa tam cítila príjemne a trochu ako doma. Učiteľia boli milí, ochotní a veľmi ohľaduplní, čo vytváralo priateľskú atmosféru. Zaujímavé bolo aj to, že jednotlivé budovy školy sú pomenované po známych osobnostiach, čo celému areálu dodáva výnimočný a slávnostný charakter.

Prekvapilo ma, aká veľká a rozmanitá škola to je. Každá budova mala svoj vlastný štýl a pôsobila inak. Vďaka tomu som mala pocit, že objavujem malé mestečko plné študentov z rôznych krajín. Zároveň som si uvedomila, aké zaujímavé je vidieť, ako funguje medzinárodná škola, kde sa stretávajú rôzne kultúry, jazyky a tradície. Ďakujem za túto príležitosť a za krásny zážitok.

Stella Škrabáková, 7.E, ZŠ Mlynská 50, Senec

Veľmi sa mi páčili chutné obеды a množstvo voľných hodín, počas ktorých sme sa mohli rozprávať s kamarátmi, robiť si domáce úlohy, hrať futbal alebo si jednoducho oddýchnuť. Bolo príjemné mať priestor na vlastné aktivity.

Triedny kolektív bol mimoriadne milý a priateľský. V slovenskej triede bolo len šesť detí, čo vytváralo rodinnú atmosféru a umožnilo nám lepšie sa spoznať. Učiteľia boli veľmi láskaví, trpezliví a pripravili pre nás množstvo zaujímavých hodín a aktivít. Vďaka nim som sa cítila vítaná a rýchlo som si zvykla na nové prostredie. Tento týždeň bol pre mňa jedným z najkrajších a určite si ho budem pamätať veľmi dlho. Ďakujem za možnosť navštíviť vašu školu a za všetky krásne zážitky!

Valeria Bilodrai 7.A, ZŠ Mlynská 50, Senec

Hneď na začiatku nás privítal úžasný riaditeľ spolu so skvelými žiakmi. Vyučovacie hodiny boli zaujímavé, náučné a učiteľia boli veľmi milí, trpezliví a ochotní pomôcť. Musím uznať, že obеды mali výborné a výber jedál bol oveľa širší ako u nás.

Zaujímavé bolo aj to, že každá hodina prebiehala v inej budove a v inej učebni. Veľmi ma potešilo, že nám hneď prvý deň prideliť žiaka z belgickej školy, ktorý nás sprevádzal celý týždeň. Vďaka tomu sme sa cítili istejšie a rýchlejšie sme sa zorientovali.

Najviac som sa tešila na hodiny v laboratóriu, ktoré sme absolvovali takmer každý deň. U nás je to skôr výnimočné, preto to pre mňa bolo niečo nové a veľmi zaujímavé.

Tamara Zatková, ZŠ Mlynská 50, Senec

Keď je zlé, neplač, môže byť aj horšie

HANKA RIDZOŇOVÁ

Keď nám nadšená pani učiteľka Gomolová oznámila, že nás zapojila do školského karnevalu pre S1 triedy, zhrozila som sa. A myslím, že aj ostatní moji spolužiaci. Na karnevale sme mali zahrať príbeh z vymysleného sveta, zakomponovať do toho tajomnú hudbu a vyrobiť si pestrofarebné a magické kostýmy. Všetko si to vyžadovalo veľa času a námahy. Už v tom okamihu na pochytila obrovská tréma.

Nasledujúci týždeň sme sa celá trieda po rozhovore dohodli, že povie pani učiteľke nie. Lali nabrala najviac odvahy, aby to pani učiteľke oznámila. Pani učiteľka bola nesmierne sklamaná. Stále nám pripomínala, že sa sami seba oberáme o zábavu, no naše rozhodnutie musela akceptovať. Všetci sme si vydýchli! Podarilo sa nám z toho vykľúčkovať. Lenže radosť z úspechu netrvala dlho. O niekoľko dní za nami prišla pani Exnerová a prísne nám vysvetlila, že nás z karnevalu nemôže odhlásiť, a že napriek tomu, že máme strach, sa musíme aspoň pokúsiť niečo vymyslieť a urobiť to najlepšie, ako vieme. Cítila som sa, ako by mi strelila facku. No nedalo sa nič robiť.

O pár dní nastúpili na stáž do EEB 1 dve študentky z univerzity z Českej republiky – Adela a Andrea a nadšená pani učiteľka nám oznámila, že nám môžu pomáhať pri príprave karnevalu. Naša prvá úloha bola vysvetliť im, prečo sa vlastne na karnevale nechceme zúčastniť. Začali sme sa im sťažovať, že nemáme materiál na rekvizity ani na kostýmy, že nevieme vymyslieť žiadnu choreografiu a že vôbec nechceme vystupovať a niečo tancovať na verejnosti pred polovicou nášho ročníka!!! Obe študentky to asi len pobavilo, ale spolu s pani učiteľkou Gomolovou sa im po hodine nášho tvrdohlavého odmietania konečne podarilo presvedčiť nás, nech sa o to aspoň pokúsime.

Najprv sme museli vymyslieť, o čom naše predstavenie bude. Padali rôzne šialené návrhy, ako napríklad scéna o zločedských myšiach, ktoré ukradli Monu Lisu, o policajtoch naháňajúcich cyklistu, ktorý vykradol banku a podobne. Spomedzi všetkých nápadov sa nám však najviac páčil Riccardov. Vymyslel príbeh o maliarovi, ktorý našiel čarovný štetec. Všetko, čo ním namaľoval, malo ožiť. Maliar si namaľoval aj priateľov, aby nebol osamelý. Rozhodli sme sa stať na tento nápad. Podľa

zadania sme však do vystúpenia mali zakomponovať aj hudbu a na základe Riccardovho návrhu sme sa rozhodli, že namiesto hudby stiahnutej z internetu si hudbu spravíme sami – dvaja z nás naživo zahrajú na gitarách – Grétka na elektrickej gitare a Riccardo na basgitare – pieseň Hound Dog od Elvise Presleyho. Na vystúpenie sme potrebovali aj zosilňovač, ten nám však prisľúbil požičať pán učiteľ Music (hudobnej výchovy).

Po veľkom plánovaní sme začali s prípravami. Získali sme veľký kus kartónu a naň sme vlastnoručne namaľovali troch maliarových priateľov. Lali mala stvárňovať pestrofarebné oblečeného maliara, Grétka pre ňu vyrobila z vlny husté fúzy a pani učiteľka Gomolová nám pomohla získať červenú baretku. Potom prišiel návrh, že traja priatelia, oblečení v čiernom, vyskočia z obrazu a začnú spolu s maliarom tancovať. Vymysleli sme teda krátku choreografiu. Grétka a Riccardo pravidelne nacvičovali hru na gitare a neskôr sa rozhodli, že by k hudbe chceli aj speváka. Vybrali jedného z troch priateľov.

Po dlhých dňoch príprav prišiel 13. február – deň D. Karneval prebiehal v budove

Michelangelo v hudobnej sále s pódium. Okrem slovenskej triedy S1 sa zúčastnili aj štyri ďalšie S1 triedy z lotyšskej, maďarskej, poľskej a španielskej sekcie. My sme mali vystupovať ako štvrtí v poradí. No už na začiatku sa všetko začalo komplikovať. Grétko a Riccardo zistili, že zosilňovač, ktorý si požičali, sa dá pripojiť len na basgitaru, na elektrickú gitaru nie, snažili sa teda rýchlo odniekiaľ získať ten správny. Pani učiteľka Gomolová, ktorá mala priniesť maliarov obraz, stále neprichádzala. Lali sa roztrhla šnúrkou, ktorou si mala pripevniť na tvár fúzy a nevedeli sme jej ich priviazať späť. Zúfalo sme hľadali nejaký iný materiál, ktorým by sme jej ich dokázali pripevniť.

Našťastie Adela a Andrea niekde získali kus motúza a priniesli nám ho. Bol trochu hrubý. Ale v tej beznádejnej situácii nám to vôbec neprekážalo. Kým sa toto všetko dialo, program sa už začal a študenti maďarskej sekcie boli už na pódii. Vtedy dobehla pani učiteľka Gomolová s naším obrazom. A Grétko s Riccardom so správnym zosilňovačom. Potom sme tam všetci šiesti sedeli a čakali, kým na nás príde rad.

Po maďarskej triede vystupovala španielska trieda, po nej lotyšská a po nej... my. Vyliezli sme na pódium, zapojili gitary do zosilňovača, zaujali svoje miesta a spustili. Všetko išlo celkom podľa plánu (napriek neuveriteľnej tréme a strachu), až kým nášmu spevákovi trochu nevypadol text. Kým si stihol spomenúť, my ostatní sme znervózneli a tiež nám unikla niektorá vystúpenia. Jediné, čo sme v tej situácii chceli, bolo pokloniť sa a čo najskôr ujsť z pódia. Ale naši protihráči (ostatní účastníci, v tom čase diváci) nás začali povzbudzovať a volať: "Dokážete to!" a "Podľa ešte raz!". Chvíľu sme tam stáli ako primrazení, potom sme sa rozhodli. Maliar a dvaja priatelia zbehli z pódia a zvyšní traja zostali a zahrali celú pieseň ešte raz. Tento raz sa to podarilo! Cieľ zničení zliezli z javiska a pridali sa k ostatným. Naše dve stážistky a pani učiteľka Gomolová k nám rýchlo pribehli a utešovali nás. My sme to všetko vnímali len veľmi hmlisto, z veľkého sklamania, že sme to pokazili, no aj z úľavy, že to máme za sebou.

S napätím sme očakávali hlasovanie. Každá trieda mala napísať na papier triedu, ktorej vystúpenie sa jej najviac páčilo. My sme sa zhodli, že najviac sa nám páčilo vystúpenie španielskej sekcie. Pani Exnerová papiere pozbierala a išli sa udeľovať ceny. Prvá cena bola za najkrajšie kostýmy. Vyhrali ju Španieli a dostali krabicu plnú sladkostí, certifikát a bonboniéru. Druhá cena bola za najlepšie vystúpenie. Ticho sme sedeli a čakali....chvíľa napätia a potom ...obrovský výbuch radosti! Cenu za najlepšie vystúpenie sme totiž vyhrali my!!! Od šťastia sme zabudli na všetky prešľapy a starosti a užívali si sladký pocit víťazstva a krabicu plnú sladkostí.

Návšteva z Luxemburgu

GRÉTKA BABIAKOVÁ

Dňa 4. 5. 2026 sa v jedálni Van Houte našej školy konalo divadelné predstavenie slovenských žiakov Luxemburskej európskej školy EEB2, ktorým sekundovali naši žiaci. Podporiť ich do hľadiska prišli rodičia žiakov, učitelia, zamestnanci školy, riaditeľ školy – pán Tran či vzácna návšteva z Veľvyslanectva SR – pán Kozák a pán Michalec.

Luxemburskí žiaci si pod vedením ich pani učiteľky Dariny Knihárovej pripravili divadelné predstavenie celosvetovo známeho Eposu o Gilgamešovi, ktorý sa zachoval na 11 hlinených tabuľkách, rozmiestnených v múzeách po celom svete. Nácvič úvodnej scény, sprievodné piesne našich žiakov a organizáciu akcie mala pod palcom naša dvojica pani učiteľiek, Marcela Gomolová a Beata Pecková. Žiaci prejavili nesmierny záujem vystupovať a ich talent a húževnatosť ocenila aj autorka a režisérka hry pani Knihárová.

Pribeh o Gilgamešovi sa považuje za najstarší pribeh vôbec a nesie veľmi peknú myšlienku o sile ľudského odhodlania, priateľstva či uvedomení si vlastnej smrteľnosti. Luxemburčanom sa podarilo zaujať nielen výberom námetu, ale aj spracovaním. Hra bola zaujímavá, napínava a pre divákov vzrušujúca, doplnená ručne robenými rekvizitami, žiakmi spievanými piesňami a zvukovými efektami. Podľa Ondreja Matka, žiaka S2, boli „kostýmy veľmi prepracované a bolo na ne treba určite veľa trpezlivosti.“ Chváliou nešetřili ani rodičia či učitelia: „Vystúpenie bolo veľmi pekné a dobre nacvičené!“

Po predstavení nasledovali milé rozhovory a poďakovania. Občerstvenie, o ktoré sa postarali rodičia, bolo výnimočne chutné až tak, že väčšina sa zjedla ešte pred predstavením. Všetci prítomní mali čas sa porozprávať s ostatnými a užiť si túto prenádhernú atmosféru. Diváci mali z celej akcie výborný dojem a tak ľahko na túto slovenskú udalosť nikto z nich nezabudne.

Viac rozprávania, menej mobilov

ELEONORA DI GIOVANNI BEZZI

Na hodine sj sme dostali zadanie napísať článok. Bolo nám povedané, že si máme vytvoriť anketové otázky, aby sme mali informácie o novej politike zákazu používania našich telefónov v škole a o tom, či si žiaci myslia, že 45 minút stačí na jednu periódu.

Spýtala som sa všetkých troch mojich spolužiakov, čo si myslia o novom pravidle zákazu používať telefóny v škole. Každý žiak mal trochu iný názor. Väčšina si myslí, že je to dobrá príležitosť, pretože máme viac priestoru, aby sme komunikovali medzi sebou. Jeden žiak si však myslí, že je to na nič, má málo času používať telefón a chcel by používať telefón aj v škole.

Druhá téma bola o tom, či 45 minút stačí na jednu periódu. Väčšina súhlasila, že 45 minút stačí. Dvaja to viac rozvinuli a povedali, že ak by bolo menej ako 45 minút, podľa nich by sa nenaučili dostatočne a ak by to bolo viac ako 45 minút, tak by už strácali koncentráciu.

Čo z toho vyplýva? (Nielen) škola nevyhovie nikdy všetkým, pravidlá majú svoje opodstatnenie a ak sú niektoré zle nastavené, treba o nich diskutovať. Ďakujem spolužiakom za účasť v mojej ankete.

Ak hľadáš tip, čo počúvať, Alex Ďuriak napísal text tejto pesničky!

Prečo mi (ne)chutia školské obedy

VIKTOR ŠAMALIK

Som si istý, že niektorým ľuďom na našej škole obedy nechutia. A ak nechutia práve vám, vitajte v tíme, je nás viac.

Najhoršia vec na školských obedoch je, že sú len o šťastí, čo v daný deň dostanete. Buď je to suchá filetka s cestovinami, alebo čírou náhodou dostanete obľúbené hranolčeky. Bohužiaľ, je to skoro vždy tá prvá možnosť.

Pamätám si, ako som raz na tanieri našiel vlnas. Ale na druhej strane, niekedy namiesto nechutných masných jabĺk dostanete ako prílohu koláč alebo sladkosť. No ak by práve táto informácia mala byť pre vás lákadlo, nenechajte sa opíť rožkom, predtým, ako sa (znova) rozhodnete začať chodiť na školské obedy, by som mal dodať, že sa to často nestáva.

Ak chcete začať chodiť na školské obedy, tu je pár rád, ktoré vám (okrem mňa) nikto nepovie:

1. prichádzajte len vo štvrtky, vtedy sú obedy najlepšie.
2. snažte sa nerozbiť svoj tanier, pokiaľ nechcete, aby vám za to ostatní zatlieskali. A nakoniec? Nevieť... nič mi nenapadá... Možno... Nepredbiehajte sa!

Pokiaľ sa mi podarilo vás presvedčiť, som rád, a keď nie, tak ich skúste sami.

Alternatívne investície

MAXIM BABJÁK

Je to myšlienka, ktorá pravdepodobne prebleskla hlavou každému z nás: Ako môžem generovať dodatočný príjem bez tradičného kolotoča od deviatej do piatej? Zatiaľ čo väčšina ľudí automaticky siahne po akciách, kryptomenách alebo sporiaciach účtoch s vysokým úrokom, existuje rozvíjajúca sa trieda aktív, ktorú milióny ľudí prehliadajú – trh s investíciami do Pokémon Trading Card Game (TCG), kde ide o vysoké sumy a vysoké výnosy.

poháňaný nostalgiou a novou vlnou inštitucionálnych zberateľov, premenil detskú záľubu na sofistikovaný finančný ekosystém.

Stratégia: „Raw“ vs. Gradované karty
Pre ilustráciu potenciálu sa pozrime na moje vlastné portfólio. V roku 2022 som do rôznych kariet alokoval približne 3 000 €. Dnes sa táto investícia viac než strojnásobila a dosiahla hodnotu zhruba 10 000 €.

Nikdy by som nepovedal, že obyčajný papier môže mať hodnotu zlata!

Evolúcia hobby
Moja cesta začala v roku 2017, keď som bol len nadšencom. V tom čase sa na Pokémonov pozeralo predovšetkým ako na nostalgický zberateľský predmet, nie ako na legitímny finančný nástroj. Do roku 2026 sa však situácia úplne zmenila. Pokémon si upevnil pozíciu najdominantnejšej TCG hry a najlikvidnejšieho „obchodovateľného aktíva“ na globálnom trhu alternatívnych investícií. Tento prílev kapitálu,

Katalyzátorom tohto rastu je proces premeny z „raw“ (surovej) karty na gradovanú. Kúpa karty v stave „raw“ znamená, že ju kupujete neoverenú, presne tak, ako vyzerá po vytiahnutí z balíčka. Skutočná pridaná hodnota vzniká v momente, keď sú tieto karty zaslané spoločnosti PSA (Professional Sports Authenticator) na prísne technické zhodnotenie. Odborníci skúmajú kartu pod lupou a posudzujú:

- **Centrovanie (Centering):** Horizontálne a vertikálne zarovnanie obrazu na kartóne.
- **Rohy (Corners):** Ostrnosť v porovnaní s obitím alebo zaoblením.
- **Hrany (Edges):** Mikroskopické poškodenia, odreniny alebo zárezy.
- **Povrch (Surface):** Škrabance, tlačové chyby alebo továrenské škvrny.

„Stupnica sa pohybuje od 1 do 10. Získanie PSA 10 (Gem Mint) môže strojnásobiť až zoštvornásobiť hodnotu karty, zatiaľ čo známka 8 často len pokryje náklady. Riadenie rizík a odborný odhad
Nejde o „ľahko zarobené peniaze“. Úspech vyžaduje oko vycvičené na „predbežný grading“ – musíte vyhľadávať bezchybné kusy a poznať trendy. Mnohé karty sa kvôli prehliadnutým chybám vracajú s hodnotením 9 alebo 8. Na tomto trhu ste špecialistom na kontrolu kvality a s dozrievaním trhu v roku 2026 sa priepať medzi „Near Mint“ a „Gem Mint“ stále zväčšuje.

Stratégia ukončenia: Likvidné vs. Legendárne

Najťažšou zručnosťou, ktorú treba ovládnuť, je stratégia ukončenia investície (exit strategy). Keď už držíte PSA 10 v rukách, musíte si vybrať medzi okamžitou likviditou alebo dlhodobým zhodnotením. Moja filozofia využíva stupňovitý systém:

1. Likvidné obchody (< 100 €): Tieto karty sa predávajú rýchlo, aby sa udržal peňažný tok (cash flow). Slúžia ako

- „palivo“ pre motor, pričom zisky sa okamžite reinvestujú do nového „raw“ inventára.
- „Grály“ (300 €+): Ide o aktíva najvyššej kvality s významnou kultúrnou hodnotou. Tieto karty uchovávam v trezore, chránené pred pokušením krátkodobej volatility.

Prípadová štúdia: Prečo sa oplatí držať Pokémon karty a nepredávať predčasne

V TCG investovaní platí jedno zásadné pravidlo: pevné nervy

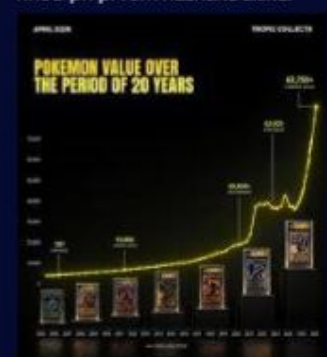
zarábajú peniaze. Krátkodobý profit je síce fajn, ale skutočný úspech prichádza vtedy, keď človek nepodľahne panike a kartu podrží. Tu sú dva príklady priamo z mojej zbierky.
1. Van Gogh Pikachu
V roku 2023 som kúpil kartu „Pikachu s hnedým plsteným klobúkom“ (z kolaborácie s Van Goghovým múzeom) za nejakých 300 €. Vďaka ľuďm bolo vtedy skeptických, no risk sa vyplatilo. Dnes, v roku 2026, sa táto karta s hodnotením PSA 10 predáva

- Po návrate som ich schoval do zbierky a odvtedy na ne nesiahali.
- Trh odvtedy neskutočne vystrelil. Dnes má táto dvojica kariet spoločnú hodnotu masívnych 5 000 €.
- Záver? Pri top TCG produktoch funguje investičná klasika: „čas na trhu“ takmer vždy porazí „časovanie trhu“. Netreba špekulovať nad drobnými výkyvmi, stačí kúpiť kvalitu a jednoducho ju držať.

Výhľad na rok 2026: Čo nás čaká?

Dnes už nemá zmysel deliť ľudí na čistých fanúšikov a investorov – tá hranica sa úplne zmazala. Pokémoni oslavujú 30. výročie a dopyt po ikonických promo kartách a top vintage kúskoch trhá rekordy.

Keď dnes kupuješ takéto karty, nekupuješ len papier, ale reálny kus kultúrnej histórie, ktorý chce mať doma každý. Na celom tomto biznise je najlepšie to, že človeku ani neprípadá ako práca. Má to však dve podmienky: musíte mať nervy na nekonečný proces gradovania a hlavne disciplínu nepredať svoje najlepšie karty hneď pri prvom náznaku zisku.

Ako si vyrobiť potápača

ONDREJ MAŤKO

Na hodinách SCI (prírodných vied) sa učíme o rôznych veličinách, napríklad o hustote. Je to fyzikálna veličina s označením ρ (ró), a keďže hustota má vplyv na vztlak a potápanie, praktická úloha bola jasná voľba – skonštruovať potápača.

Ide o projekt, na ktorý potrebujete plastovú fľašu, vrchnák od pera a plastelínu. Fľašu je potrebné naplniť vodou a nasledovne zaťažiť vrchnák od pera (je dobré, aby vrchnák nemal viac otvorov a bol z plastu) pomocou plastelíny. Je však ťažké odhadnúť jej množstvo. Keď vrchnák položíte do fľaše, pri stlačení fľaše sa ponorí a pri povolení stisku zas vypláva navrch. Vtedy máte potápača spraveného správne.

Potápač funguje tak, že vo vrchnáku je malá vzduchová bublina a vďaka nej a tomu, že plast má podobnú hustotu ako voda, vznáša sa potápač vo vode. Keď však fľašu stlačíme, vzduchová bublina sa zmenší a vrchnák sa ponorí. A keď prestaneme stláčať fľašu, vzduchová bublina sa zväčší, a tak náš potápač vypláva hore, lebo teraz má vrchnák znova podobnú hustotu ako voda.

Pokračujete prípravou ponorky. Na výrobu potrebujete fľašu, závažie, pásku, dva balóny, nožnice, pumpu a rúrky (jednu kratšiu a druhú dlhšiu).

Najskôr spravte do fľaše diery a diery spravte aj do vrchnáka od fľaše. Cez diery vo vrchnáku prevlečte dlhšiu rúrku, prílepte k nej z jednej strany balón a z druhej strany pumpu a páskou zaistíte rúrku, aby bola prilpená k vrchnáku. K menšej rúrke prílepte druhý balón a túto rúrku pripevníte k tej dlhšej. Nasledovne dajte do fľaše závažie (môže to byť napríklad príbor) a priskrutkujte vrchnák s mechanizmom.

Ponorka funguje preto, lebo plastová fľaša aj s mechanizmom má podobnú hustotu ako voda, ale cez diery sa začne napúšťať vodou. Keď však začneme pumpovať, balóny sa nafúknu a ponorka začne stúpať nahor, pretože vďaka vzduchu v balónoch má znova podobnú hustotu ako voda.

Prajeme veľa zábavy!

Horkýže Slíže: Kapela, ktorá spája punk, humor a čistý chaos dokopy

ADAM BIERNAT

Ak existuje kapela, ktorá dokáže spojiť tvrdý punk s totálne uleteným humorom a ešte k tomu si udržať kultový status celé desaťročia, tak sú to jednoznačne Horkýže Slíže. Táto nitrianska partia sa na scéne pohybuje už od 90. rokov a stále má čo povedať – aj keď to často nedáva úplne zmysel. A práve v tom je ich čaro.

Hudobne sa pohybujú niekde medzi punk rockom a rockom, no nikdy sa netvárali, že chcú meniť svet hudby. Skôr ho chcú trochu rozhybať a rozosmiať. A to sa im darí brutálne dobre. Stačí si pustiť ich najväčšie hity a hneď je jasné, že na koncertoch musí byť neskutočná atmosféra. Mimochodom, ich živé vystúpenia sú kapitola sama o sebe – energia, kontakt s publikom a totálny chaos, ktorý však funguje dokonale.

Čo robí Horkýže Slíže takými výnimočnými? Asi to, že sa nikdy nebrali príliš vážne. V dobe, keď sa každý snaží byť dokonalý, oni pokojne zostávajú nedokonalí. Práve preto pôsobia autenticky. Ich hudba je únik, zábava a trochu aj ventil pre každodenný chaos. A úprimne, niekedy presne toto potrebujeme. Menej vážnosti, viac srandy a poriadny gitarový nárez.

Zdroj: The List

Od svojho vzniku v roku 1992 si kapela ide vlastnou cestou. Zatiaľ čo iné skupiny riešia vážne spoločenské témy, Slíže si pokojne zaspievajú o šibnutých postavičkách, absurdných situáciách alebo totálnych hlúpostiach, ktoré však v konečnom dôsledku vystihujú realitu lepšie než akákoľvek filozofická úvaha. Ich texty sú plné slovných hier, zveličenia a typického slovenského humoru, ktorý buď miluješ, alebo nechápeš.

Za tie roky si vybudovali silnú fanúšikovskú základňu naprieč generáciami. Nie je výnimkou vidieť na ich koncertoch tínedžerov vedľa ľudí, ktorí na nich chodili už pred dvadsiatimi rokmi. A všetci sa bavia rovnako.

SKA tipuje - Slovensko na MS v hokeji 2026

ROBIN BELÁK

Slovensko – Nórsko

Predpokladaný výsledok: 3:2

Slovensko je papierový favorit, no Nórsko ho môže potrápiť. Jeden z gólov by mohol dať Adam Sýkora.

Skutočný výsledok: 2:1

Slováci tento zápas zvládli, aj keď ich Nóri poriadne potrápili. V bráne nás podržal Samo Hlavaj. A víťazný gól dal kapitán Hrivík. Skóre je podobné predpokladu.

Slovensko – Taliansko

Predpokladaný výsledok: 3:0

Tu je Slovensko takisto favoritom dokonca s čistým kontom. V bráne bude pravdepodobne hviezditiť Gajan.

Skutočný výsledok: 4:1

Slováci potvrdili rolu favorita a porazili Taliansko. Tí im však dali gól. Jeden presný zásah si pripísal Hrivík. Skóre je znova podobné

Slovensko – Slovinsko

Predpokladaný výsledok: 3:1

Takisto, Slovensko by malo vyhrať, aj keby ich Slovinci mali potrápiť. V tomto zápase s papierovo slabším tímom by sa mali presadiť hlavne noví hráči.

Skutočný výsledok: 5:4 sn

Slovinci nás poriadne potrápili, otočili skóre, no v samostatných nájazdoch rozhodol Filip Mešár.

Slovensko – Dánsko

Predpokladaný výsledok: 3:2

Tento zápas by mal byť jeden z najvyrovnanějších a mohol by sa dostať až do predĺženia možno až k nájazdom. Slovensko by napriek tomu malo zvíťaziť.

Skutočný výsledok: 5:1

Slovensko suverénne porazilo Dánsko. Presadilo sa 5 hráčov vrátane najproduktívnejšieho Martina Chromiaka.

Slovensko – Švédsko

Predpokladaný výsledok: 2:3

V poslednom zápase základnej skupiny by mohli Slováci Švédov zaskočiť. Aj napriek prehre by sme postúpili do štvrtfinále, kde by sme mohli naraziť na Američanov, Fínov či domácich Švajčiarov.

Slovensko – Česko

Predpokladaný výsledok: 2:4

Tu už Slovensko narazí na silnejšieho súpera. Naši bratia budú dominovať, no podarí sa nám streliť aspoň 2 góly.

Skutočný výsledok: 2:3

Veľmi vyrovnaný zápas, v ktorom sme boli lepší. Napriek tomu sme prehrali pre kontroverzný gól z korčule českého kapitána Romana Červenku.

Slovensko – Kanada

Predpokladaný výsledok: 1:5

V tomto zápase pravdepodobne nemáme žiadnu šancu, aj keď naša osemnásťka porazila na MS u18 Kanadu. Kanadania budú oveľa silnejší, no gól by sme im strelili mohli.

Skutočný výsledok: 1:5

Prvé 2 tretiny sme s Kanadanmi držali krok, no v tretej tretine nás rozdrvili. Tento výsledok sa najviac a úplne podobá predpokladu.

Jedinečný svet

GRÉTKA BABIAKOVÁ

Akí sme my ľudia?
Nie všetci to vedia.
Nik nie je lepší ako ten druhý,
no budme si v právach vždy rovní.
A či chlapec,
a či dievča,
cudzinec,
ba knieža?
Načo je to dobré,
keď dni sú nám zrátané zhodne?
A predsa sme iní,
aj keď robíme chyby.
Nie sme si podobní,
každý je na svete jedinečný.
Francúz, ten má jazyk ostrý,
Angličan ráno čaj s mliekom piť musí.

Talian si na špagety vidličku brúsi,
z Fínovho pelendreku sa ne jeden zhnusí.
Španiel sa pri flamencu krúti,
Mexičan sa z toľkého čili rúti.
Dán lego stavia,
Belgičania ti vodu odstavia.
K Holanďanovi tulipány ladia,
Íri s láskou kravičky hľadajú.
Všetci chcú mať priateľa,
aj Švéd ľad mimo goliera.
Tak to veru u nás je,
a to každý nie vždy vie!

Zvláštny list

GRĚTKA BABIAKOVÁ

Poznáte dominanty Bratislavy. Bratislavský hrad alebo Most SNP týčiaci sa nad hrdým tokom veľkého a mohutného Dunaja. Väčšina z nás tam už bola, ale málokto postrehol malú nenápadnú budovu, schovanú medzi dvoma väčšími, ktoré kedysi boli plné kancelárií. A ak ste si ju aj niekedy všimli, stavím sa, že ste jej nevenovali veľa pozornosti, lebo je staršia, farba na nej ošúchaná a v oknách sa nesvieti. Ľudia chodia okolo nej a nevenujú jej čo i len trochu záujmu. Prečo by aj mali? Čo nemajú iné starosti? Načo sa pozastavovať nad budúťou, ktorá sa môže každú sekundu zrútiť?

No jeden človečik, 13-ročný Karol, tichý ale priateľský chalan, pred ňou teraz stál a uprene hľadel do jedného z tmavých okien, skúmajúc budovu svojimi veľkými zvedavými očami. Boli zelené ako slovenské lesy či poľná tráva a žiarila v nich iskrička šibalstva. Neopovážil sa podísať bližšie, lebo mal pocit, že budova by na neho celá spadla. V ruke držal šiltovku, aby sa chránil pred príšerným teplom, v druhej však zvieral malý pokročený zdrap papiera, na ktorom bolo čosi načmárané. Bola na ňom napísaná adresa budovy, pred ktorou stál.

Na papieriku bola okrem adresy aj pozvánka, nech sa 1. 9. o 14.20 hod. dostaví na dôležité stretnutie. Karol netušil, od koho list s pozvánkou a adresou je, no napriek tomu sa rozhodol tam zájsť.

Keď videl, pred akou stodolou stojí, na sekundu ofutoval svoje rozhodnutie. Ale túžba spoznávať ho premohla. Opatrne podišiel ku vchodovým dverám a otvoril ich. Ovalil ho ťažký zápach zatuchnutosti, aký býva len v opustených bytovkách. Zastal pred zvončekmi. Cedulky s menami boli povýťahované, chýbali alebo sa nedali prečítať. Jediná čitateľná cedulka bola s menom Frank von Luiss.

Karol chvíľu váhal, ale nakoniec zazvonil. Nič. Len ticho. Karol sa už-už chcel vzdať, keď odrazu započuje chrapot a potom už len slabé štik. Dvere ktosi otvoril. Karol ich otvorí a ocitne sa pred schodiskom. Schody sú vysoké a úzke. Karol sa drží zábradlia ako kliešť, aby sa neskotúľal ako hníla hruška. Kontroluje jedno poschodie za druhým. Nikde nikto. Čím ide vyššie, tým má väčšiu neistotu. Čo ak je to pasca, čo ak sa mu to len sníva?

Štipol sa do ruky, bolelo. Nemohlo sa mu to snívať. Keď vyšiel na posledné poschodie, víril mu v žalúdku.

A... Nik. To nie je možné... Niekde sa musela stať chyba! Karol nerozumel. Nechápal. Bol na seba našťvaný, že skočil na takú sprostosť. Začal schádzať po schodoch dole.

No zrazu začul, ako sa otvárajú dvere na prízemí. Skoro dostal infarkt! Potichu ako myš zišiel ešte o pár schodov nižšie. Pritisol ucho na stenu a počúval. Keď konečne niečo začul, pošmykol sa a ako hníla hruška letel dolu. Každý schod bolel viac a viac. Nakoniec rozrazil dvere prízemia.

šetko ho bolelo. Keď sa však postavil a pozrel na osobu, čo stála za dverami, neveril vlastným očiam. Bol to jeho kamoš z tretieho ročníka, usmieval sa na neho. V ruke držal list z univerzity v Londýne. Tam sa chcel Karol vždy dostať. No práve vtedy, keď sa začal naťahovať za listom, začul ten strašný zvuk. Crrrr! Crrrrrrrr!

List sa začal rozplývať ako oblaky na oblohe. Prebudilo ho drnčanie budíka a zvonenie mobilu.

Zúrivý a sklamaný Karol zhodí budík z okna a posadí sa na posteľ. Pozrie na mobil. Zoberie ho. A teraz je už naozaj zmätený. V SMS stojí: Vážení Karol Novák, boli sme informovaní a posielame Vám rozhodnutie o prijatí na našu školu. Zavolajte nám, ak máte nejaké otázky. Nástup: 1.9. Riaditeľka Športového gymnázia.

Londýn. Karol sedí na posteli ako obarený. Čo to bol, dočerta, za divný sen? Alebo žeby som vedel vidieť budúcnosť?

Naša škola v Berkendael

ŽIACI P3 SK

V Európe je jedno mesto, kde mi všetci bývame. Chodíme tu do školy a radi sa tu učíme.

Autobusy prichádzajú a deti nám privádzajú. Strážnici nás dobre strážia cudzí sa prísť neodvážia.

Učíme sa veľmi dlho, zvonit' bude onedlho. Prestávky sú veľmi krátke, rýchlo si na desiate pochutíme.

Každý tu má kamarátov, basketbal tu spolu hráme pritom sa dosť zapotíme.

Máme rôzne ročníky, my sme práve P3. Je tu veľa sekcií, my sme sami Slováci.

Učíme sa slovné druhy, potrápia nás veľké slohy. Učíme sa násobilku príklad máme už za chvíľku.

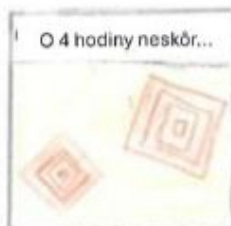
Každý tu má druhý jazyk, lámeme si pri tom jazyk. Máme rôzne aktivity, vyrábame si rekvizity.

Po škole nás družina zabaví, keď sme vonku, sme viac zdraví. Do našej školy radi chodíme, všetci to tak tvrdíme.

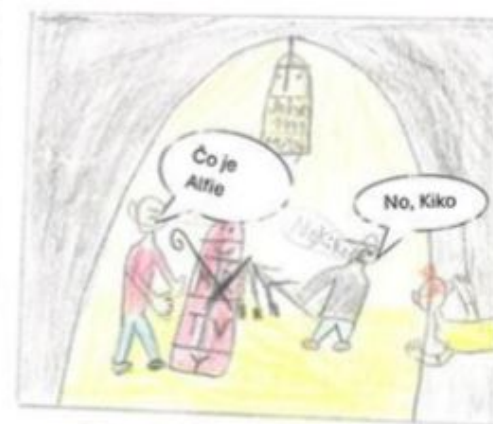
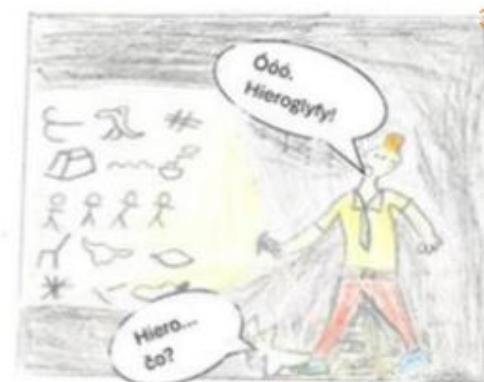

Tajomná pyramída

ROBIN BELÁK

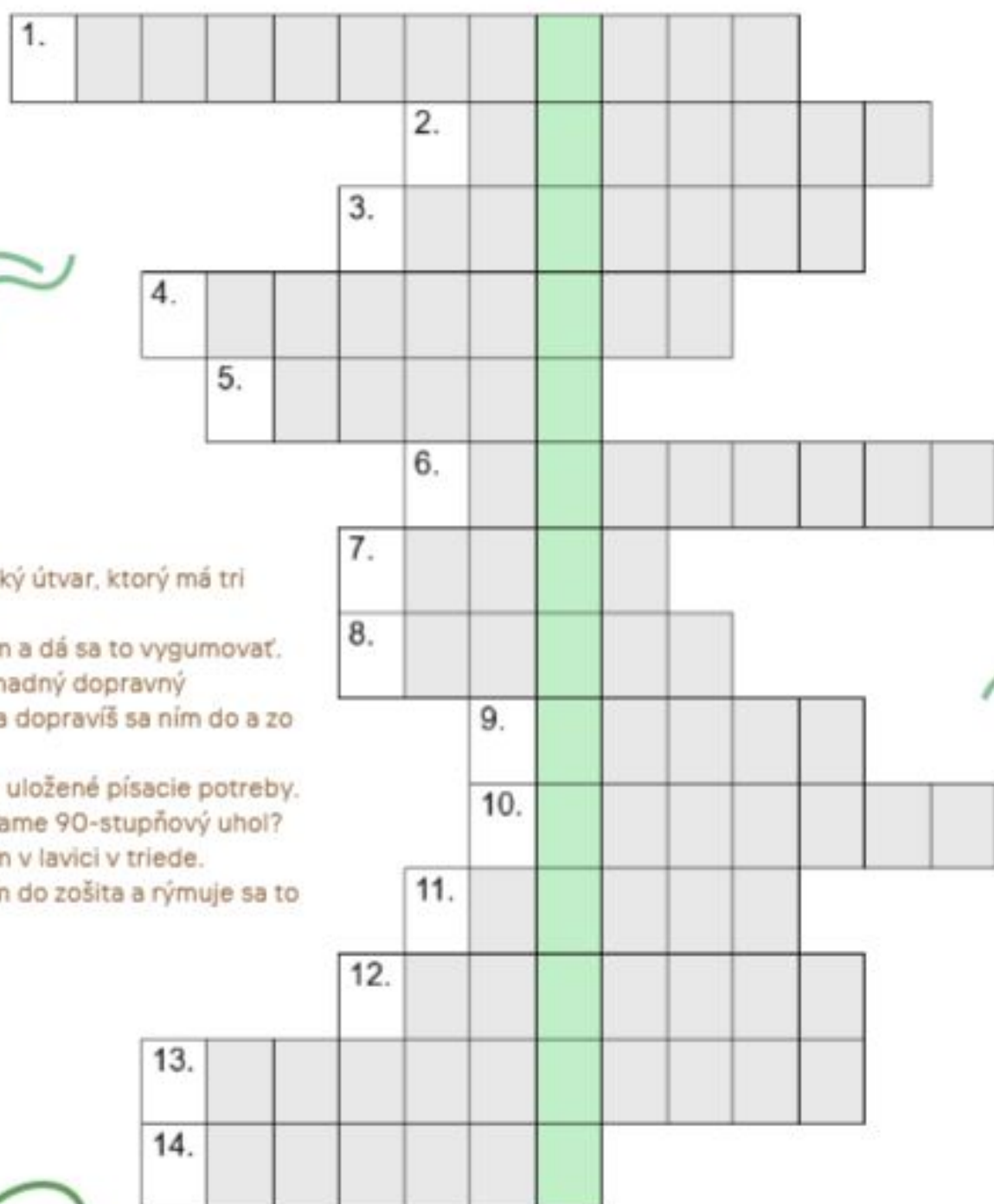
①

Čo sa stane s
Oulalom?
Zabijú ho?
Kachová sa?
A kde je pes Lúša?

Tajnička

LUKÁŠ KUKLIŠ

1. Geometrický útvar, ktorý má tri strany.
2. Píšeš s tým a dá sa to vygumovať.
3. Je to hromadný dopravný prostriedok a dopraviš sa ním do a zo školy.
4. Máš v tom uložené písacie potreby.
5. Ako nazývame 90-stupňový uhol?
6. Sediš s ním v lavici v triede.
7. Píšeš s tým do zošita a rýmuje sa to s Ferom.

8. Rodičia tam chodia skoro každý deň.
9. Píšeš si do toho úlohy.
10. Predmet, na ktorom sa učíš o histórii.
11. Čítaš ju.
12. Robíš to na hodine telesnej výchovy.
13. Je to tvoj rodný jazyk.
14. Zistiš z nich presný čas.